

5. Rozliczanie sald płatności z tytułu ruchu osobowego regulowanego Konwencją o zniesieniu wiz przy podróżach służbowych i prywatnych dokonywane będzie zgodnie z zasadami i trybem uzgodnionymi dla płatności niehandlowych, przy zastosowaniu przelicznika 2,3 od chwili wejścia w życie tej Konwencji, wpisując je na konta, względnie pokrywając je z kont, które Umawiające się Strony prowadzą w Międzynarodowym Banku Współpracy Gospodarczej.

6. Umawiające się Strony umożliwią podróżnym powrotny wywóz środków płatniczych jedynie w granicach różnicy między kwotą wwiezioną a minimum ustalonym w punktach 1, 2 i 3.

5. Decontarea soldurilor de plăți provenite din călătoriile de persoane reglementate prin Convenția de desființare a vizelor pentru călătoriile în interes de serviciu sau particular, se va face în conformitate cu principiile și metoda convenite pentru plățile necomerciale, cu aplicarea coeficientului de 2,3 din momentul intrării în vigoare a prezentei Convenții, trecându-le în, sau acoperindu-le din conturile pe care le au Părțile contractante la Banca Internațională de Colaborare Economică.

6. Părțile contractante vor da posibilitatea călătorilor să ducă cu ei, la înapoiere, mijloace de plată numai în limita diferenței dintre suma adusă la sosire și suma minimă stabilită la punctele 1—3.

2

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 grudnia 1971 r.

w sprawie wejścia w życie Konwencji między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii o zniesieniu wiz przy podróżach służbowych i prywatnych, sporządzonej w Bukareszcie dnia 28 czerwca 1971 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 12 Konwencji między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii o zniesieniu wiz przy podróżach służbowych i prywatnych, sporządzonej w Bukareszcie dnia 28 czerwca 1971 r., nastą-

piła w dniu 26 listopada 1971 r. wymiana not stwierdzających jej zatwierdzenie zgodnie z prawem każdego z obu Państw.

Na podstawie artykułu 12 wyżej wymienionej Konwencji wejdzie ona w życie dnia 26 grudnia 1971 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

3

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przepisów meldunkowych na terenie niektórych miejscowości województwa warszawskiego.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. z 1961 r. Nr 33, poz. 164, z 1963 r. Nr 15, poz. 77 i z 1967 r. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1966 r. w sprawie przepisów meldunkowych na terenie niektórych miejscowości województwa warszawskiego (Dz. U. z 1966 r. Nr 8, poz. 48 oraz z 1971 r. Nr 2, poz. 14)

wyrazy „do dnia 31 grudnia 1971 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1972 r.”

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

4

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1971 r.

w sprawie opodatkowania podatkiem od wynagrodzeń przychodów tłumaczy przysięgłych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) i art. 75 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60), art. 5 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7,

poz. 41 z późniejszymi zmianami) oraz art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podlegają opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń przychody za tłumaczenia nie będące przedmiotem prawa autorskiego wykonywane osobiście przez tłumaczy przysięgłych na podstawie umowy zlecenia, jeżeli nie wykonują oni równocześnie innych świadczeń, podlegających opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym lub tylko dochodowym.

2. Jeżeli tłumacze przysięgli wykonują tłumaczenia w ramach zespołu, zespół od osiągniętych obrotów opłaca podatek obrotowy, a przychody osiągane przez członków zespołu podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń.

§ 2. Wysokość kosztów uzyskania przychodów, o które to koszty zmniejsza się podstawę obliczenia podatku bez potrzeby udowodnienia faktycznie poniesionych kosztów, określa się na 30% przychodów.

§ 3. 1. Podstawę opodatkowania przychodów za tłumaczenia stanowi suma przychodów otrzymanych w okresie miesiąca od wszystkich zleceniodawców, w tym również za tłumaczenia wykonane w ramach zespołu. Przychody te traktuje się jako otrzymane od jednego płatnika.

2. Podatek należny od przychodów określonych w ust. 1 tłumacze przysięgli są obowiązani obliczać przy zastosowaniu

skali podatkowej określonej w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1953 r. w sprawie obniżenia skal podatkowych w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 1, poz. 1) oraz przepisów art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) i wpłacać do wydziału finansowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie siedmiu dni po upływie miesiąca, w którym nastąpiła wypłata wynagrodzenia, podając jednocześnie wysokość otrzymanego przychodu, kwotę stanowiącą podstawę obliczenia podatku, określenie kolejności płatnika i kwotę należnego podatku.

§ 4. Jeżeli tłumacz wykonuje tłumaczenie na zlecenie jednostki gospodarki uspołecznionej, to jest on obowiązany złożyć oświadczenie, że od uzyskanego przychodu opłaca podatek od wynagrodzeń bezpośrednio w wydziale finansowym. Na podstawie tego oświadczenia zleceniodawca wypłaca należność za tłumaczenie bez potrąceń podatkowych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy przychodów osiąganych od dnia 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: J. Trendota

5

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 15 grudnia 1971 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w szkołach i w innych placówkach oświatowo-wychowawczych oraz w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91), art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) oraz art. 37 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31) zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą bezpieczeństwa i higieny pracy i nauki:

- 1) w szkołach i w innych placówkach oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych działających na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160),
- 2) w szkołach wyższych działających na podstawie ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31),
- 3) w wyższych szkołach artystycznych działających na podstawie ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o wyższych szkołach artystycznych (Dz. U. z 1969 r. Nr 6, poz. 48).

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do internatów, burs, domów studenta, stołówek oraz do gospodarstw pomocniczych i innych jednostek organizacyjnych związanych bezpośrednio ze szkołami lub placówkami, o których mowa w ust. 1.

3. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do zajęć organizowanych przez szkołę poza jej terenem.

4. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- o szkole — należy przez to rozumieć jednostki organizacyjne, wymienione w ust. 1 i 2,
- o nauczycielu — należy przez to rozumieć również pracownika naukowo-dydaktycznego szkoły wyższej oraz wychowawcę w placówce oświatowo-wychowawczej lub opiekuńczo-wychowawczej,
- o kierowniku szkoły — należy przez to rozumieć również dyrektora szkoły średniej i rektora szkoły wyższej oraz kierownika placówki oświatowo-wychowawczej lub opiekuńczo-wychowawczej.

§ 2. 1. Szkoła obowiązana jest zapewnić pracownikom i młodzieży bezpieczne i higieniczne warunki pracy i nauki w czasie ich pobytu w szkole, jak również podczas zajęć obowiązkowych i nieobowiązkowych, organizowanych przez szkołę poza jej terenem.

2. Jeżeli zajęcia odbywają się poza terenem szkoły i obejmują młodzież z kilku szkół, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ciąży na organie administracji szkolnej przydziału rady narodowej sprawującym bezpośredni nadzór nad szkołami bądź na szkole wyznaczonej przez ten organ.

§ 3. 1. Budynek szkoły oraz przynależne do nich tereny i urządzenia powinny odpowiadać ogólnym warunkom bezpieczeństwa i higieny pracy oraz posiadać urządzenia przeciwpożarowe — zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie.

2. Teren szkolny powinien być ogrodzony i dostatecznie oświetlony, dziedziniec powinien mieć równą nawierzchnię i ścieki do odprowadzania wody deszczowej oraz posiadać wolny wjazd dla pojazdów. Otwory kanalizacyjne, studzienki i inne zagłębienia powinny być odpowiednio zabezpieczone.